

Berra

– Züleyha.Ö.B · 03 Ekim 2011

BERRA

Düşlerin çatlak dudağında biriktirdim acıyı
Yüreğim heyelan
Gündüzleri tamah ederim de bir kuru ekmeğe
Geceler çetin ve zorba
Kaldırımların ayazı avutur yalnızlığımı
Buz tutan ellerimi ısıt nefesinle berra...

Şefkatin izleri silinmiş duvarlardan
Üstelik ışıkları da matemli bu şehrin
Aydınlatmıyor minik yüreğinin umut evini
Çiğ yağmış saçlarımda gezinir mi ellerin
Merhametin şalını salarmısın üstüme
Üşüyorum berra
Hasreti giydireli çok oldu sevgiye...

Kırık penceremde asılı donuk bakışlarım
Gözlerim sevinçle hiç parlamadı ki
Şubattı her mevsim

Oysa
Bahara koşan insanlar bilirim doludizgin
Şimşek gürültüsünde tıkarım kulaklarımı
Sağırım berra
En çok da acımasız yanlarına...

Sığıntı telaşların gölgesinde
Demlenen susuşlarımı arşınlarım her defasında
Yanaklarıma düşen kirlî yaşlarıma aldırmadan
Ve sorgulamadan hayatın kinini
Ben yaşamaya açım beraa
Her insan gibi...

3 ekim 2011

Kütahya/züleyha özbay bilgiç

kütahya